

== НАУКА И КРИТИКА ==

Константинъ Мих. Георгиевъ
студентъ-юристъ

Колно сѣ тълкуванията на историята

(Критика върху петтѣ тълкувания на историята на г-нъ проф. Д. Михалчевъ)

(Продължение отъ бр. 3)

Тя успѣ да обясни развитието, дори началото на всемира.

За историята на човѣшкото общество диалектиката е единствената която може да обясни неговото развитие и да опредѣли накѣде отива то.

Материализмътъ е имало и преди, но не всѣки материализмътъ е вѣренъ и убедителенъ и може да обясни историята.

Са чиятъ материализмътъ е подложенъ на развитие: отъ наивенъ до диалектиченъ.

Правъ е билъ Ланге като е казалъ, че „материализмътъ е старъ, но не остарѣлъ, т. е. той има много форми или варианти презъ които той е миналъ.

Нѣма да спирамъ и да обяснявамъ подробно и последователно материализма отъ самото му начало до днешенъ.

Това може да стане предметъ на друга обширна и изчерпателна статия, която ще бѣде интересна и поучителна. Но ще кажа и даже ще подчертая, че материализмътъ като философско учение, като тълкувание на историята и природата представлява отъ себе си извлечение изъ самата действителност, отъ обективното.

Диалектическиятъ материализмътъ е единствениятъ който можа да разясни развитието на природата и човѣшкото общество. Той твърди, че природата има минало, настояще и бѣдеще т. е. тя се развива. Нейното развитие е подчинено на тритѣ основни закони на диалектиката.

Законъ за единство на противоречието.

Законъ за преминаване на количество въ качество и обратното и 3). Отрицание на отрицанието. Тѣзи три закони, които обясняватъ развитието на природата, и нейното многообразие, тѣ не сѣ измислени отъ човѣка и наложени на природата, а напротивъ, тѣ сѣ обективни и се намиратъ въ самата природа, и ние отъ тамъ сме ги извлѣкли. Като примѣри може да служи цѣлата наука; общественото развитие.

Диалектиката сѣществува въ природата и е независима отъ насъ.

Както природата, така и човѣш. общество се подчинява на тия общи закони, затова има едно общо тълкувание — диалектично. Но каква е тогава разликата между природата и историята на човѣшкото общество ще запита нѣкой?

Въпросътъ е лесенъ. Разликата е тази, че тия диалектични закони по сѣщество сѣ тождествени, а различни по форма.

Ако проследиме историята ще видимъ, че тя се развива подъ тия три основни закона. Въ историята на човѣшкото общество, ако намѣримъ нѣкои други закони, то тѣ сѣ временни и валидни само за опредѣлена историческа епоха. Законътъ за търсенето и предлагането сѣ валиденъ само за капиталистическото общество. Той не е вѣченъ, въпрѣки

че нѣкои искатъ да го направятъ такъвъ. Съ загибането на капитализма ще загина и самиятъ той.

Тия закони, които се пораждатъ и сѣществуватъ при опредѣлени епохи въ сравнение съ основнитѣ диалектични закони представляватъ правила, които не могатъ и не сѣ въ състояние да обяснатъ историята.

Човѣкътъ е най-висшето животно.

Той представлява най-последното творение получено отъ развитието на животнитѣ. Отъ историята знаемъ, че отъ като човѣкътъ сѣществува е винаги живѣлъ съ себеподобнитѣ си. Никога човѣкътъ не е билъ самъ, изолиранъ, а винаги въ групи хора — общество. Опредѣлението на Аристотелъ, дадено още преди 2500 год. е въ сила и днесъ.

Хората въ първобитния периодъ сѣ ходѣли, голи живѣли въ пещери, хранѣли сѣ се съ плодове и треви и сѣ имали друга обществена форма. Днесъ виждаме, че поменъ нѣма отъ тоя начинъ на устройство. Днесъ човѣкътъ не живѣе въ пещери, а въ специални постройки за живѣне добре затоплени. Тогава сѣ ходѣли голи, а сега има най-разнобразни костюми, следватъ модата, сѣ рамене кжсо, дълго широко, тѣсно, и т. н. Не се храни съ треви и плодове, а съ най-различни ястия, които ако ви ги изброи единъ гастронѣмъ, не бихте ги запомнили и разбрали. А колкото за формата на обществото тя е коренно различна. Ясно е, че човѣшкото общество при първобитния е било едно, а днесъ друго. Има голѣма разлика.

Кои сѣ факторитѣ на тази промѣна, на това различие? Тукъ именно се крие науката на знанието на разумността и невежеството. Едни казватъ, че развитието, промѣнитѣ на обществото сѣ резултатъ на географската срѣща, т. е. материята. Други като резултатъ на велика личностъ т. е. разума. Тия тълкувания на обществото сѣ едностранчиви и непълни и водятъ винаги до погрѣшни изводи.

Следвайки диалектическия материализмътъ ще се опитамъ да поставя този въпросъ предъ Васъ разрешенъ, така както учителитѣ на диалектическия материализмътъ сѣ го обяснили и изложили.

Отначало човѣшкото общество, както и отдѣлния човѣкъ сѣ били напълно зависими отъ природата — географската срѣда и климатичнитѣ условия. Човѣкътъ е намиралъ храната си готова въ природата. Тя се е състояла отъ плодове, разни треви и зеленчуци. Неговиятъ трудъ се е съдържалъ само въ откъсването и изяждането на тая готова храна. Живѣлъ е по дърветата, а по-късно въ пещеритѣ. Ходѣлъ е голъ. Това е било периода когато човѣкъ е билъ напълно зависимъ отъ природата. При всѣко безплодие на дърветата, всѣко унищожение на тревитѣ и зеленчуцитѣ човѣкътъ е билъ обреченъ на безпощадна гладна смъртъ. Всѣка рѣзка климатическа промѣна сѣ отразява